

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Οι θέσεις της ΟΦΑΕ για το νέο ασφαλιστικό

Το τελευταίο διάστημα παρακολουθούμε εμβρόντητοι τις προτάσεις της Κυβέρνησης για το νέο Ασφαλιστικό. Έχοντας πλήρη επίγνωση της κρίσιμης κατάστασης που βιώνει η εθνική μας οικονομία και την ανάγκη για την λήψη δραστικών μέτρων, δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά να εκφράσουμε ξεκάθαρα την αντίδρασή μας και την διαφωνία μας με τις αυθαίρετες και κοινωνικά άδικες προτάσεις της Κυβέρνησης, οι οποίες θα επιφέρουν τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που αποσκοπούν.

Είναι απόλυτα κατανοητό πως δεν υπάρχουν εύκολες και ανώδυνες λύσεις για το Ασφαλιστικό, αλλά σίγουρα υπάρχουν λύσεις λιγότερο επώδυνες και κοινωνικά δίκαιες. Ως επίσημος φορέας εκπροσώπησης των Ελλήνων αυτοκινητιστών, ενός κλάδου που ενώ αποτελεί πυλώνα της εθνικής μας οικονομίας πλήττεται βάνανυσα τόσο από την οικονομική κρίση, όσο και από την ανεπάρκεια των ελεγκτικών μηχανισμών, οφείλουμε να πάρουμε σαφή και ξεκάθαρη θέση. Δεν είμαστε σίγουρα υπέρ της αύξησης των ασφαλιστικών εισφορών, ενώ είμαστε ξεκάθαρα και κατά της μείωσης των συντάξεων. Φτάνει πια!

Συγκεκριμένα, η πρόταση για αύξηση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών κατά 3% έως το 2018, όπως προβλέπεται στο άρθρο 53, ώστε να περιοριστούν οι μειώσεις στις συντάξεις, εμείς πιστεύουμε ότι αντιθέτως θα μειώσει τον καθαρό μισθό, θα αυξήσει το συνολικό κόστος εργασίας και ως αποτέλεσμα θα διογκώσει την ανεργία, χωρίς να καταφέρει να εξασφαλίσει τους στόχους των εσόδων από εισφορές. Είναι μάλιστα απορίας άξιο το ότι οι δανειστές, το «κουαρτέτο», δέχονται τη ρύθμιση αυτή παρότι διαρκώς διακηρύσσει την αντίθεσή του σε κάθε μέτρο αύξησης του κόστους της εργασίας για λόγους ανταγωνιστικότητας. Αυτές οι πολιτικές είναι που εδώ και χρόνια στέλνουν έξω από τα όρια της χώρας τις επιχειρήσεις των αυτοκινητιστών στη Βουλγαρία, στην Κύπρο και αλλού.

Επιπλέον, ο υπολογισμός του ανώτατου ορίου των εισφορών των ελευθέρων επαγγελματιών είναι εντελώς αυθαίρετος και προτείνουμε την ορθολογική κλιμάκωσή του από τον υπερβολικό δεκαπλασιασμό. Η ΟΦΑΕ θεωρεί ότι το επιχείρημα μείωσης των συντάξεων, εκτός από κοινωνικά άδικο, είναι και οικονομικά ατελέσφορο. Η περαιτέρω μείωση συντάξεων θα είχε ως άμεσο αποτέλεσμα τη μείωση της καταναλωτικής δαπάνης, την επιβράδυνση της οικονομίας και επιστροφή σε υφεσιακές δυναμικές σε μια περίοδο που, όλων μας οι σχεδιασμοί στοχεύουν στην επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας. Σύμφωνα λοιπόν με το σχέδιο του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, οι νέοι συνταξιούχοι θα σηκώσουν όλο το βάρος, ώστε η κυβέρνηση να αποφύγει τις μειώσεις για τους σημερινούς συνταξιούχους, αλλά αυτό δεν μπορεί να γίνει με υπερβολικές αυξήσεις των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών. Προτεραιότητα όλων

των κοινωνικών εταίρων πρέπει να είναι κάθε δυνατή διάσωση των συντάξεων και κυρίως ο σεβασμός στη διαδοχή των γενεών.

Είναι προφανές πως η κυβέρνηση φτιάχνοντας σχέδια επί χάρτου που δεν έχουν την παραμικρή σχέση με την σημερινή οικονομική πραγματικότητα, επιβάλλει ασφαλιστικές εισφορές που ξεπερνούν το 38% του ετήσιου εισοδήματός μας. Αν υπολογίσει κανείς και το φόρο με συντελεστή 29%, και 33%, καθώς και την προκαταβολή φόρου επομένου έτους 100%, το τέλος επιτηδεύματος 650 € η Πολιτεία επιχειρεί να μας υποχρεώσει να επιβιώσουμε με ένα ποσό που κυμαίνεται σε ένα 10% του εισοδήματος που παράγουμε με σκληρή καθημερινή εργασία. Με το ποσό αυτό καλούμαστε να ζήσουμε εμείς και οι οικογένειές μας, αλλά και κάποιοι από εμάς να προσφέρουμε εργασία σε συναδέλφους μας και να συμβάλουμε στην ανάπτυξη της χώρας μας. Δουλειά λοιπόν η δουλεία; Για ποιόν τελικά καλούμαστε να εργαζόμαστε ;

Είναι γνωστό ότι το 10% ενός ετήσιου εισοδήματος της τάξης των 20.000 € δεν επαρκεί όχι για τις ετήσιες, αλλά ούτε για τις μηνιαίες ανάγκες μιας οικογένειας.

Η κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το νομοσχέδιο που προτείνει υπηρετεί την κοινωνική δικαιοσύνη. Αν ήταν έτσι θα άφηνε αφορολόγητο και ανεισφορολόγητο το ελάχιστο καθαρό εισόδημα που απαιτείται για την αξιοπρεπή διαβίωση, δηλαδή 12.000 € για κάθε επαγγελματία, μισθωτό η ελεύθερο και πρόσθετα 12.000 € για κάθε προστατευόμενο μέλος της οικογένειάς του. Αλλά αν γινόταν αυτό θα ήταν πολύ λίγοι αυτοί που θα είχαν την υποχρέωση να πληρώσουν. Και εδώ αποκαλύπτεται ο πραγματικός σκοπός του νομοσχεδίου, που δεν είναι αναδιανεμητικός, αλλά καθαρά εισπρακτικός για να ελαφρυνθεί ο προϋπολογισμός από τις παροχές στα ασφαλιστικά ταμεία ώστε να μπορεί να διοχετεύει τα διαθέσιμά του στην πληρωμή του χρέους. Προηγουμένως και επί πολλές δεκαετίες, όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις ρήμαξαν κυριολεκτικά τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων με τις υποχρεωτικές τοποθετήσεις τους στην ΤτΕ, σε τραπεζικές μετοχές και δομημένα ομόλογα, με το PSI και πρόσφατα η σημερινή κυβέρνηση με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Το υπό ψήφιση νομοσχέδιο εξοντώνει τη ραχοκοκκαλιά της κοινωνίας, καθιστά τους επαγγελματίες δούλους του εισπρακτικού μηχανισμού με αντίκρουσμα συντάξεις ζητιανιάς και παροχές υγείας και πρόνοιας διαρκώς υποβαθμιζόμενες. Είναι βέβαιο πως όσους δεν στείλει στο σπίτι τους θα τους στείλει στο εξωτερικό η στην παραοικονομία. Και θα επιδεινώσει ακόμα περισσότερο τον φαύλο κύκλο που ανοίγει.

Απαιτούμε εδώ και τώρα να αποσυρθεί και να ξεκινήσει ουσιαστικός διάλογος με τους κοινωνικούς φορείς για την επίλυση του ασφαλιστικού.

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2016